

[Arne Melchior]

der i dag lever under deres magthaveres informationsmonopol, og som altså ikke kan få de nødvendige informationer, således at de kan deltage i en debat, således at de kan få lov til at vælge deres egne ledere, respektive blive af med dem igen, vil få gavn af, at den moderne teknik inden så forfærdelig længe vil umuliggøre det for de pågældende magthavere at holde hele denne informationsstrøm borte fra deres befolkninger . . .«

Jeg tror også, at det hører med til Gorbatjovs pragmatisme, at han ved, at tiden er ved at rinde ud for, at diktatorer kan holde kundskaber om, hvad der i øvrigt foregår i verden, om hvilke, sociale, kulturelle, økonomiske og politiske strømninger der er i verden, borte fra befolkningerne på grund af den moderne teknik, og her viser det sig på ny, at den er ved at være en velsignelse.

Jeg skal henvise til det, der har været talt om tidligere i dag, om søjlerne, vi bygger vor udenrigspolitik på. Fru Lone Dybkjær var utilfreds med den rækkefølge – hun kaldte det endda prioritering – som udenrigsministeren havde givet disse fire søjler. Jeg synes nu, udenrigsministeren havde mest ret, når han nævnte FN og Norden sidst og EF og NATO først, for det er jo i EF og NATO, vi træffer bindende beslutninger, medens FN og Norden kun kan være vejledende, rådgivende, retningsgivende osv.

Jeg vil gerne fortælle, at der i svensk tv i forrige uge var en høring på 3-4 timer om Sveriges nye situation over for EF og det kommende indre marked, og det gav håb om, at der er en udvidet forståelse i vort nærmeste naboland for EF's nødvendighed og EF's fordele. Jeg opfangede gentagne gange en vending, der lød: »Lad os nu se, hvad Danmark opnår.« Danmark er altså i EF foruden på egne vegne tillige på nordiske nabolandes vegne. På samme måde er vi i NATO også på nordiske nabolandes vegne, og udenrigsministeren har formuleret det sådan i sin tale:

»Danmarks medlemskab af NATO er ikke blot afgørende for vor egen sikkerhed, men for hele Nordens sikkerhed.«

Også dette kan jeg tilslutte mig fuldt ud. Jeg skal selvfølgelig ikke stille yderligere dagsordener, men stemme for den rigtige af dem, men skulle jeg lave en privat dagsorden, så ville jeg sende en hilsen, et budskab til generalsekretær Gorbatjov og håbe, at han må stå fast, og hvis

nogle har interesse i at dyrke dette emne nærmere, vil jeg henvise til læsning af Mary Daus udmærkede bog »Sovjetunionen under Gorbatjov«.

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiets udenrigspolitisk burde egentlig nøjes med at være to ord: frihed og respekt. Så kunne man selvfølgelig tilføje: for alle andre. Frihed og respekt, som vi bør have på det indre plan i Danmark, bør også være for alle andre nationer.

Fremskridtspartiet vil derfor ud fra denne ganske korte lille sætning kunne sige: Jamen vil altid arbejde for frie mennesker i en fri verden. Og det mener vi egentlig at alle partier burde kunne tilslutte sig: En respekt for andre nationers rettigheder til selv at vælge.

Men så oplever vi altså i dag, at bl.a. Socialdemokratiet siger: Jamen vi er nu ikke særlig tilfredse med det, amerikanerne gør, når de vælger deres præsident, og vi er ikke særlig tilfredse med det, englænderne gør, når de vælger. Vi mener, det er forkasteligt, at et parti kan stå her på Folketingets talerstol og udtale noget sådant, men det må selvfølgelig stå for Socialdemokratiets regning og ikke vor.

Vi mener, at man bør have så meget respekt for mennesker i andre dele, andre lande af verden, at man ikke her fra Folketinget ønsker at give disse nationer pålæg om at gøre noget, således som et stort flertal i Folketinget i hvert fald prøvede på at pålægge Israel at samarbejde med bl.a. PLO.

Det kan Fremskridtspartiet ikke, og det vil vi ikke. Vi respekterer til fulde, at folk selv har valgt.

Fremskridtspartiet går også ind for fri handel, ikke blot lande imellem, men individer imellem. Det vil sige, at vi selvfølgelig går ind for et frit indre marked i EF, men også at vi går ind for fri handel uden for EF, thi der findes en verden uden for Verona. Hvorfor skal vi prøve at lægge hindringer i vejen for, at danske handler kan gå igennem, når det ser ud til at være formålstjenligt og man kan tjene penge ved det, fordi det er med lande, hvor et flertal i dette Folketing siger: Puh ha, den regering bryder vi os ikke om? Derfor går vi lige så meget ind for, at man kan have handel med Rusland – selv om vi ikke synes, at de har den perfekte regeringsmåde – som vi går ind for, at man kan have